

[Lisbet Hindsgaul.]

om, at det i de 9 af 10 Tilfælde vil gaa saaledes, at selv om der ikke kan opnaas økonomisk Fordel, vil der allerede ved dette, at de arvesøgende uægte fødte Børn melder sig, skabes en Uro i Hjemmet, og det Tilidsforhold, der ellers har været til Stede, vil af den Grund blive ødelagt. Det er ikke den mindst betydningsfulde Side af Sagen, og derfor ængster det mit Parti særdeles, at man gennemfører de foreslaaede Bestemmelser paa dette Omraade.

Det er med stor Bekymring, vi fra mit Partis Side ser Lovforslaget om Børn uden for Ægteskab ophøjet til Lov. Jeg kan kun haabe, at de uheldige Konsekvenser, som Loven efter min Mening vil afstedkomme, ikke maa blive større, end at det siddende Regeringsflertal vil kunne bære det Ansvar, det paatager sig, og som Regeringsflertallet er alene om.

Jeg har saa kun tilbage at anbefale mit Partis Medlemmer at stemme for de paa Dagsordenen under Nr. 5, 6 og 7 opførte Forslag, men ikke at stemme for de under Nr. 4, 8, 9 og 10 opførte Lovforslag.

Justitsministeren (Steincke): Det vilde næppe være rimeligt, i hvert Fald ikke føre til noget, om jeg søgte at genoptage den Diskussion, som de to ærede foregaaende Talere syntes at ville begynde igen, om de bærende Principper og Hovedreglerne i denne Lovgivning. Der er formentlig heller ingen Grund til at gøre det, da Oppositionens ærede Ordførere ikke har anført noget nyt i Dag. Alligevel vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger, inden vi afslutter Behandlingen af dette meget omfattende Lovkompleks.

Det gaar jo i Regelen paa Rigsdagen saaledes ved Behandlingen af Kodifikation af større Betydning, at Uenigheden mellem Partierne tilspidser sig paa et Par enkelte Hovedpunkter, her navnlig Spørgsmaalet om de uden for Ægteskab fødte Børns Adgang til at faa Faderens Navn og Arveret efter Faderen, og under denne Diskussion, der, som Forhandlingerne skrider frem, i Regelen bliver skarpere og skarpere i Stedet for det modsatte, er man tilbøjelig til at glemme alle de mange og store Problemer, om hvilke der er Enighed. Jeg synes derfor, der er Grund til fra Justitsministerens Side

at fremhæve, at vi nu staar ved Afslutningen af 12 Aars Arbejde i Justitsministeriet og i Rigsdagen for at skabe en moderne Kodifikation angaaende Retssvillingen mellem Forældre og Børn. Naar jeg siger, at det har taget 12 Aar, mener jeg, det er 12 Aar siden, man begyndte paa dette Arbejde i Justitsministeriet. Hvor meget der er blevet udrettet med Hensyn til disse Lovforslag i den Tid, det nuværende ærede 13de tingvalgte Medlem (Rytter) var Justitsminister, tør jeg ikke udtale mig om, men jeg ved i hvert Fald, at der blev udrettet et stort Arbejde under min Forgænger for at udforme hele denne Lovgivning. Der er ogsaa Grund til at fremhæve, at der ved de nye Love om Inddrivelse og Sikring af Underholdsbidrag og ved den store, omfattende Lov om Faderskabssager i Forbindelse med Socialreformen efterhaanden skulde være bragt et vist System ind i Børnelovgivningens forskellige Kategorier. Jeg føler derfor Trang til ikke alene at takke min Forgænger for det Arbejde, han gjorde, men ogsaa at takke det Flertal, som omsider har været villigt til at gennemføre dette store Lovkompleks, hvis Betydning nok skal vise sig i Praksis at være af en ganske anden Karakter, end det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Lisbet Hindsgaul) mente.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 38 Stemmer mod 35.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Derpaa fulgte:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ægtebørn.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1886).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.